

er jeg i Diebliffet ikke istand. Det er først i det andet Thing, at der er fremkommet et Forslag, som ganske forandrer Regjeringens Forslag, idet det knytter en betydelig lærd Underviisning dertil. Jeg troer imidlertid at turde forudsætte, at man, hvad den lærde Underviisning angaaer, bliver nødsaget til at nøies med toaarige Classer. Naar hans Forslag om 6 Adjuncter navnlig gif ud paa, at man kunde undvære Overlæreren, da er det af de Skolemand, der beskæftigede sig med Sagen i det andet Thing, erkjendt at være en betydelig Forbedring af det oprindelige Forslag, hvilken Forbedring ogsaa kom fra Skoleinspec-teuren ved de lærde Underviisningsanstalter, den forhenværende Cultusminister, at den ene maatte kunne være Overlærer; thi skal den lærde Underviisning have nogen Fremgang paa Bornholm, saa maatte det være muligt at finde en dygtig Philolog, som kunde blive der. Der vil sandsynligviis dog kun være saa Disciple, der fremtidig i Rønne Skole vil gaae den lærde Bei det vil altsaa gaae med Bornholm, som det i ældre Tid skete i mange Skoler, at med saa Disciple kunde endog en enkelt Lærer virke særdeles meget. Naar navnlig Tallet i den sidste studerende Classe bliver lidet, saa maa der kunne udrettes meget, men dette forudsætter ogsaa en Mand, der er fuldkommen dygtig i disse Sag, nemlig en dygtig Philolog, og en saadan kan man ikke vente at beholde, naar det Høieste, han kan erholde, er en Adjuncts-gage; han vil da naturligtviis søge hen til andre Skoler. Rectoren i Rønne er, som bemærket, egentlig bestemt til at skulle forestaae Realskolen, og man maa dertil søge en Mand med realistiff Dannelsse.

Orsted: Da jeg, ligesom den ærede Lands-thingsmand for Bornholm, udtalte mig for at der i denne Sag skulde nedfattes et Udvalg,

saa var det grundet paa den Overbeviisning, jeg har, at der er meget vigtige Grindringer at gjøre mod Lovudkastet, saaledes som det af Regjeringen er bleven forelagt og af Folke-thinget vedtaget, hvilke kunne hentes deels fra almindelige Principer og deels fra de særlige Forhold, som ere bleve omhandlede i denne Sag, og som ere af den Betsaffenhed, at det er meget vanskeligt, endog saa for dem, der ønske at sætte sig nøie ind i Sagen, aldeles at komme ind deri, naar der ikke bliver nedsat et Udvalg, som kunde være istand til at undersøge alle de Documenter og Actstykker, som behøves for at have en velbegrundet Dom i denne Sag. Mit Hovedønske for Diebliffet er derfor det samme, som ogsaa af den ærede Lands-thingsmand for Bornholm er yttret, at der end i denne Sag maa blive nedsat et Udvalg; men da jeg aldeles ikke tør gjøre nogen silfer Regning paa, at det vil skee, vil jeg dog foreløbig, saa godt jeg i Diebliffet seer mig istand dertil, udhøve nogle af de væsentligste Indvendinger, jeg har imod Forslaget. Jeg skal forsaavidt blot holde mig til Slagelse lærde Skole; thi hvad Bornholms lærde Skole angaaer, saa har allerede den Mand, der baade nøiest kjen-der Skolen, og alle de Forhold paa Bornholm, som kunne komme i Betragtning ved Sagens Bedømmelse, og som tillige har den meest levende Interesse for dette Lands Larv, udtalt sig derom, jeg veed idetmindste for Diebliffet ikke Noget at tilføie til det, han har fremsørt. Det var ogsaa mere Slagelse Skole, hvis Stilling til den foreliggende Lov var mig temmelig bekjendt fra de tidligere Forhandlinger, der angaaende den Sag have fundet Sted i Cancelliet, og med Hensyn til hvilken jeg og Adskillige, som det forekommer mig, have vigtige principielle Tvivl mod den Maade, hvor paa Sagen er behandlet.